

gik nemlig ud fra, at naar der staar nævnt nogle Heste i Hærloven, er det et Normalbudget. Ministeren kan bestemme, hvor gamle disse Heste skulle være, naar man kjober dem, og hvor gamle, naar man affkaffer dem, under hvilke Forhold man vil kjoibe dem, hvor dyrt Indkjøbet skal være, hvormange Steder man skal reise hen til Markeder for at kjoibe dem og deslige. Saa Pengene ikke til, kan det komme for Statsrevisionen; det er ikke os, der have med det at gjøre paa første Haand; men det skal først til Statsrevisionen. Det er altsaa Antallet af disse Heste, der bliver et Normalbudget, under hvilket Finantsloven skal høre sig. Indtil de senere Aar, i hvilke man ved Hjælp af visse Fortolkninger af §§ 48 og 49 i Grundloven har efter min Opfattelse søgt at udvise disse Paragrafers Betydning, har man dog ogsaa fra Krigsbestyrelsens Side — og jeg kunde i saa Henseende henholde mig til det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen), der maa vide det — været enig om den Forstaaelse, at Bevillingerne ere obligatoriske, og at naar Pengene ikke slaar til, maa Ministeren komme med et Forslag til en Tillægsbevilling og forlange mere. Selvsjælgelig vil det Nødvendige da ikke blive negtet, idet den almindelige Fornuft, der gaar gennem saadanne Overvejelser, tilsidst vil føre til et forstændigt Resultat. Men hvad er det, det ærede Medlem gaar ud fra? Han gaar ud fra, at Finantsloven er et Overflag. Jeg siger derimod, at Finantsloven er en Lov, der indeholder et Overflag bl. A., og det er noget ganske Andet. Finantslovsforflaget skal indeholde et Overflag over Statens Indtægter og Udgifter i Overensstemmelse med Grundlovens § 49; men dermed er ikke sagt, at det ikke kan indeholde Mere. Overflaget skal det indeholde, men det kan indeholde mange andre Bestemmelser ved Siden af. Naar Forflaget derimod er blevet til Lov, altsaa vedtaget af Rigsdagen og undertegnet af vedkommende Regjering, saa er det ikke et Overflag som fra en Bygningsentreprenuer eller Egnende, men saa er det Lov og en Lov, der forbinder paa de enkelte Punkter efter sit Indhold. Naar Bevillingen ikke ligefrem kun er „anslaet“ efter Lovgivningsmagtens forskellige Faktors Billie, er den en saa bindende Bestemmelse, som selve Paragrafen om Hestene i det ærede Medlems Hærlov. Altsaa det ærede Medlem vil nedfætte Finantsloven ved at gjøre den til et Overflag, der kan forandres efter, hvad man skjønner om andre Love, medens vi maa hævde, at Finantsloven er en Lov, der i enhver af sine Poster har samme forbindende Karakter lige overfor Administrationen som enhver anden Lov og for saa vidt i endnu højere Grad, da andre Love i paafølgende Tilfælde kunne være Gjenstand for Omordning ved foreløbig Lov ifølge Grundlovens § 25, hvilket som bekendt Finantsloven ikke kan. Jeg skal derfor kun udtale, at den nye Opfattelse, hvilende paa

en Misopfattelse af Finantslovens Betydning, havde jeg ikke ønsket, at den ærede Minister, skjøndt han holder meget af sine Heste, vil de tiltræde, fordi den var fremsat af det ærede Medlem for Præstø Amts 1. Valgkreds. — Jeg skal med Hensyn til Spørgsmaalet om Sneen paa Nørrefælled foreslaa det ærede Medlem for Frederiksborgs Amts 3die Valgkreds (Dinesen) at have i Erindring, at man faar nærmere oplyst, efter hvilke kontraktmæssige Bestemmelser Magistraten har den af Ministeren supponerede Ret. Den store Binding, det skal være at kunne henlægge Sneen paa forskjellige Steder paa Nørrefælled i de forskjellige Aar, kan jeg ikke se. Nogen Nytte kan det maasse gjøre, men Sneen er i alt Fald en Hindring, og det Uføre, denne medfører, udbreder sig saaledes til det hele Terrain. — Med Hensyn til § 23 har jeg ikke mange Bemærkninger at gjøre. Angaaende Forslaget Nr. 124 udtalte den ærede Minister, at han allerede i 1873 maatte staa her og forsøge denne Bevilling, som vi negtede. Men nu kan den ærede Minister jo se, at vi havde Ret, at vi saae dybere ned end Ministeriet, for ikke at sige Ministeren. Ministeriet saae paa Overfladen, saae, at der var nogen Raadensstab i Hovederne paa Stakaderne over Vandet; men vi saa, at hvad der er under Vandet er ligesaa friskt som den Dag, da det blev sat ned. Spanteloftsbygningen vil jeg ikke indestaa for; men det samme Forhold, der nu er mellem det vedkommende Bolværk og denne Bygning, har jo bestaaet tidligere, og dersom det forholder sig med Bolværket som med Stakaderne, kan det staa længe endnu. — Den ærede Minister gav Forslaget under Nr. 127 en lille Bending, som jeg vil foreslaa ham ikke at benytte. Den ærede Minister siger, at da vi have bevilget Representation for Spøfficerskorpsjets Chef, var det ogsaa billigt at bevilge ham Leie. Men kommer der saadanne Konsekventer ud af vor Smødekøkken, kunde det være, at man lod den første Smødekøkken fare, fordi man fordrer af os ubillige Konsekventer. Jeg siger, at den første Bevilling var fuldstændig berettiget, det var kun at skabe Tilgivning med Hæren, og den havde altsaa sin gode Grund; men deraf følger ingenlunde, at vi ogsaa skulle give Husleie. Vi forudsette naturligvis, at Flaadens Admiral ikke lever paa Baden, men har en Leilighed, og ogsaa ofte har Afgang til at vise den Slags Venlighed hvorom der er Tale, ombord i udrustede Skibe, som muligvis er det Sted, hvor Representationen særlig skulle benyttes. Jeg skulle tage meget feil, om det ikke i sin Tid blev omtalt, at dette var Mening, og hvad kan det da hjælpe, at han har Leilighed hjemme, naar han skal benytte Pengene ude paa Skibene. Naar den ærede Minister mente angaaende Forslaget under Nr. 132, at, dersom vi toge det Honorar, som bliver udbetalt, bort, saa svandt Kontoen snart ind, saa vil jeg dertil svare, at vi jo kun